

[Erhard Jakobsen]

interesse nærmest er den modsatte af Danmarks interesse. Også dette – det er ikke noget nyt, det sagde vi også ved første behandling – finder CD er et særdeles godt grundlag for at stemme for dette lovforslag. Jeg er dog glad for, at vi ikke skulle høre argumentet om, at det i dette tilfælde er, fordi vi er bange for et valg.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg skal gøre taleren opmærksom på, at vi er kun ved anden behandling af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal gøre hr. Erhard Jakobsen opmærksom på, at enten CD kan lide det eller ej, forbeholder vi os ret til at fortælle vælgerne det, når hr. Erhard Jakobsen i valgkampen siger ét og hans parti herinde gør noget helt andet. Uanset om man kan lide det, har vi stadig væk ret til at gøre det, vi har endda en forpligtelse til det, og det vil vi i allerhøjeste grad fortsætte med.

Jeg noterer mig, at det var helt i sin orden, at hr. Brusvang ikke ved første behandling i sin ordførertale, som jeg lyttede meget opmærksomt til, havde nogen tilbundsgående argumenter for det, og derfor havde jeg forventet at høre dem i dag. Det hørte jeg ikke, og derfor tog jeg ordet igen og gjorde opmærksom på det.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg må lige sige, at når jeg her omtalte tredje behandling, så var det, fordi hr. Brusvang udtrykkeligt sagde: derfor ved tredje behandling osv.

Det har intet med denne sag at gøre, hvad CD måtte have sagt i en valgkamp. Jeg kan ikke se, at vi nogen sinde i en valgkamp har udtalt, at vi ikke ville støtte i et tilfælde som dette, hvor vore interesser i EF ydermere er inddraget. Det ville da stride imod hele CDs væremåde, om vi ikke i denne sag stemte, som vi gør.

Men stadig væk: jeg tror nok, at vælgerne vil respektere, at det nærmest er CD, der skal bestemme, hvad der er CDs partiprogram.

Ellemann-Jensen (V):

Denne sag burde være velegnet til, at man nøjes med at give den en saglig behandling.

Lige før vi tog på Kristi himmelfartsferie forleden dag, fik vi alle sammen her i folketinget en diger bog fra finansministeriet. Det var budgetredegerelsen, der på fortrinlig og pædagogisk vis fortalte os, at i de kommende år skal vi omprioritere vores anvendelse af offentlige midler, som først og fremmest går til investeringer. Det bliver sagt meget stærkt rundt omkring i den budgetredegerelse, som vi selvfølgelig alle sammen brugte vores Kristi himmelfartsferie til at studere grundigt. På den baggrund er det uforståeligt, at industriministeren stiller med et så kapitalkrævende projekt som dette, der har meget ringe muligheder for overhovedet at lykkes.

Det er aldeles uinteressant, hvad der er brugt tidligere af hundreder af millioner statskroner og private kroner i Det Danske Stålvalseværk. De penge er tabt under alle omstændigheder. Det eneste, vi skal tage stilling til, er, om man igen vil stille med statslige midler på op imod en halv milliard kroner i første omgang og betydelige private midler, der bliver trukket med af dette statslige engagement. Der er ingen udsigt til, at det, man tilsyneladende med kneben majoritet vedtager om to dage, er nok. Man vil komme igen. Det vil muligvis ikke engang vare et år, før man kommer igen.

Man binder med disse beslutninger staten til at opretholde en stålindustri, som Danmark ikke har særlige forudsætninger for at bevare, og som Danmark ikke har nogen særlig fremtid i. Det er sørgeligt, og det er noget, der er i strid modsætning til de gode råd og henstillinger, vi har fået fra regeringen i dens budgetredegerelse.

Industriministeren (Erling Jensen):

Lad mig ganske kort sige, at jeg er enig med hr. Ellemann-Jensen i, at vi kun tager stilling til én ting: vi tager stilling til, om vi vil lukke Det Danske Stålvalseværk i løbet af få dage eller vi vil forsøge at bidrage til dets overlevelse.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil godt til hr. Ellemann-Jensens sidste bemærkning føje, at det beløb, han nævnede, var et bruttobeløb og derfor ikke et sandfær-